

Eserin orijinal adı:

War, Lies & Videotape:

How media monopoly stifles truth?

(International Action Center, New York, 2000)

MEDYA VE
SAVAŞ YALANLARI
Gerçekler Nasıl Karartılıyor?

Hazırlayan
Lenora Foerstel

İngilizceden Çeviren
Ahmet Antmen

Yordam Kitap: 26 + Medya ve Savaş Yalanları + Lenora Foerstel + ISBN-978-9944-122-16-0
Kitap Editörleri: Mustafa Topal - Sakine Erdoğan
Kapak ve İç Tasarım: Savaş Çekiç + *Sayfa Düzeni:* Gönül Göner
Birinci Basım: Ağustos 2007 + *Yayın Yönetmeni:* Hayri Erdoğan
© Leonora Foerstel – International Action Center, 2000
© Yordam Kitap, 2007

Yordam Kitap Basın ve Yayın Tic. Ltd. Şti.

Nuruosmaniye Caddesi Eser İşhanı No: 23 Kat:1/105 Çağaloğlu 34110 İstanbul

T: 0212 528 19 10 F: 0212 528 19 09 W: www.yordamkitap.com

E: info@yordamkitap.com

Baskı: Ayhan Matbaası

Yüzyıl Mahallesi Matbaacılar Sitesi

5. Cadde No: 47 Bağcılar-İstanbul

Tel: 0212 629 01 65

medya
eleştirisi

MEDYA VE SAVAŞ YALANLARI

Gerçekler Nasıl Karartılıyor?

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ- <i>Lenora Foerstel</i>	9
-------------------------------------	---

BİRİNCİ BÖLÜM

MEDYADA SANSÜR VE HABER YÖNETİMİ	25
SANSÜR HİLELERİ - <i>Scott Armstrong</i>	27
MEDYANIN DIŞ POLİTİKA MANİPÜLÂSYONLARI - <i>Ramsey Clark</i>	36
MEDYA KAYTARIYOR - <i>Michael Parenti</i>	47
MEDYANIN MÜLKİYETİ VE DENETİMİ - <i>Peter Phillips</i>	58

İKİNCİ BÖLÜM

HABERLERİ SÜZGEÇTEN GEÇİRMEK: MEDYA KARANLIĞINA GÖMÜLEN HİKAYELER	67
BAŞKAN ARİSTİDE'NİN KİŞİLİĞİNE SALDIRI - <i>Ben Dupuy</i>	69
KÜKREYEN FARE: HALK MEDYASI KOZLARI ELE GEÇİRİYOR - <i>Laura Flanders</i>	82
MEDYA GÜCÜNÜN YUMUŞAK KARNI: GÜVENİRLİĞİN YİTİRİLMESİ - <i>Sara Flounders</i>	91
DOĞU AVRUPA'DA SOSYALİZMİN ÇÖZÜLÜŞÜ İŞÇİLERİ ÇÖKÜŞE SÜRÜKLÜYOR - <i>Brian Becker</i>	102
KARANLIĞA KİBRİT ÇAKMAK İÇİN - <i>Danny Schechter</i>	111

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MEDYA VE BALKANLARDAKİ SAVAŞ	119
NATO: MEDYANIN ANLATMAYACAĞI BİR HİKAYE - <i>Michel Collon</i> ..	121
PULITZER ÖDÜLÜ VE HIRVAT PROPAGANDASI - <i>Thomas Deichmann</i> ..	138

YUGOSLAVYA'YA SİYAH BİR GÖZLÜKLE BAKMAK MEDYANIN İDEOLOJİK TEKTİPLİĞİ - <i>Diana Johnstone</i>	152
YENİ AVRUPA YAPILANMASINDA MEDYA VE SIRPLAR - <i>Zoran Petrovic-pirocanac</i>	168

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

KÜLTÜR EMPERYALİZMİ: ÜÇÜNCÜ DÜNYA PERSPEKTİFİ ...	181
KİTLE İLETİŞİM ARAÇLARI VE İLETİŞİM ARAÇLARININ KİTLESİ - <i>Jean-Bertrand Aristide</i>	183
HİNDİSTAN'DA HALKIN BİLGİYE ERİŞİMİ - <i>Manik Mukherjee</i>	189
YENİ SÖMÜRGEÇİLİK VE MEDYANIN KARANLIK ÇAĞI - <i>Nawal El Saadawi</i>	197
ULUSAL ÖLÇEKTE BİR SINIFSA BASKI ARACI OLARAK MEDYA - <i>Adel Samara</i>	205

BEŞİNCİ BÖLÜM

MEDYA TEKELİNE ULUSLARARASI ALTERNATİFLER	215
'BATI' HARİCİNDE MEDYA ALTERNATİFLERİ VAR MI? - <i>Barbara Nimri Aziz</i>	217
ALTERNATİF RADYO - İŞİTSEL YAYINCILIKTA MÜCADELE - <i>David Barsamain</i>	232
YAYINCILIK, ANAYASA VE DEMOKRASİ - <i>Louis Hiken, Alan Kom, Allen Hopper, Peter Franck</i>	241
İNTERNETTE BİLGİ: BİR DEMOKRATİK ARACIN AÇTIĞI OLANAKLAR - <i>Manse Jacobi</i>	248
PİYASA ÖZGÜR İFADE HAKKINI KORUYABİLİR Mİ? - <i>Charles Levendosky</i>	256

GİRİŞ

Lenora Foerstel

1998’de, yüzün üzerinde uluslararası gazeteci ve eylemci Yunanistan’ın Atina şehrinde “Medyanın Karanlık Çağı” başlıklı konferans için bir araya geldi. Bu buluşma kuşatılmış dünya medyasını eleştirel bir gözle değerlendirecekti. Dünyanın dört bir yanından katılımcılar, haberleri ve dünya piyasasını kontrolleri altında tutmaya çalışan güçlü şirketlerin egemenliği altında yeni yeni palazlanan küresel medya sistemiyle ilgili derin kaygılarını dile getirdiler.

Medya ve onun hissedarları, Amerikan kamuoyunun bu yurgan akıl hocaları gibi hareket ederek savaş ve barış konularında kamuoyunu yönlendirmekteler. Medya şirketleri birleşip merkezileştikçe bu entrikacı güç de gelişmekte. 1961’de CBS Haber’in başkan yardımcılarında Edward R. Murrow, kamuoyunu Vietnam Savaşı’nın haklılığına ikna çabalarında önemli bir araç olmuştu. O zamanlar NBC’nin sahibi RCA’ydı ve askeri antlaşmalar RCA’nın Princeton, New Jersey’deki laboratuvarları aracılığıyla yapılıyordu. 1986’da General Electric firması RCA’yı satın aldı ve NBC’nin de sahibi oldu. Bütçesinin büyük kısmını askeri araştırmalara ve silah üretimine ayırdı. Ardından da CBS, savunma konusunda bir başka aracı firma olan nükleer üretim işine de bulaşmış Westinghouse tarafından satın alındı.

Medya, üç beş sermaye devinin eline geçince, haberler eğlen-ceyle iç içe geçti ve geleneksel haber aktarım yöntemleri devre dışı kaldı. ABC'nin ve ABD'nin önde gelen kablolu haberleşme firmalarından biri olan Time Warner'ın halihazırdaki sahibi Disney/Cap Cities dünya eğlence sektörünün belkemiğini oluşturuyor. Eğlencenin değer yargılarından arınmış olduğu miti, si-nema filmlerinin ve televizyonların içine sinmiş sınıfsal, ırksal, cinsel ve siyasi eğilimler incelendiğinde tuz buz olmaktadır. Her yerde cirit atan yabancı düşmanı eserler saldırgan şovenizmi ve militarizmi kamçılıyor. Medyanın savaş borazanlığı hükümetle-ri genellikle askeri maceralara sürüklüyor. 20 Eylül 1998 Pazar günü yayınlanan *New York Times*'in başyazarı Clinton yöneti-mini Kosova'ya müdahale etmesi için ateşledi. “Şayet Amerikan diplomasisi diğer bütün NATO liderlerini etkin rol almaya ikna edemezse, Washington harekete geçmeye gönüllü olanlarla bir koalisyon oluşturmalıdır,” diyordu başyazarı. “Gerekirse Amerika tek başına harekete geçmelidir.”

Büyük medya grupları, yurt dışındaki kamuoyu görüşünü belirlemek için çoğunlukla ABD hükümetiyle eşgüdümlü çalışıyor. ABD, başka ülkelerde yapılan seçimlerde ABD politikala-rını destekleyecek politikacıların seçilmesini sağlamak için söz konusu ülkelerin vatandaşlarının inanç ve eylemlerini etkilemek amacıyla milyonlarca dolar harcıyor. 1997'de önceki Bosnalı Sırp Başkan Biljan Plavic'in “Batı Yanlısı” sesini yaymak isteyen ABD, Bosnalı Sırpların yaşadığı Pale bölgesindeki televizyon verici kulelerini gassetmek için, buraya askeri birlik gönderdi. Böylece hava dalgalarını “Batı yanlısı” bir sesebüründürmüş olacaktı, yani eski Bosna Sırp Cumhurbaşkanı Biljan Plavic'in sesine. Plavic Amerikan düşmanı olarak bilinen bir adaya kaşı yarışiyordu. Fakat ABD'nin büyük finansal desteğine rağmen seçimi kaybetti.

ABD'nin desteğiyle Rusya'nın soyguncu baronları, kitle ile-tişim araçlarını ele geçirmeye ve onları kontrol etmeye yarayan Amerikan modelini başarıyla uyguladılar. “Neredeyse önde gelen

bütün finansörler ve sermayedarlar habercilik işine atladı, çünkü bu sektör imparatorluklarını sürdürmeleri için olmazsa olmazdı. Birer milyoner olan Media-Most'un patronu Vladim Gusinsky ve Logvaz'ın patronu Boris Berezovsky, televizyona büyük yatırımlar yaptılar. Rusya'nın en büyük iki kanalını ve Moskova'da yayın yapan küçük bir günlük gazeteyi kontrollerine aldılar.” (*Washington Post*, 19 Eylül 1998). Amerikan tipi Soyguncu Baronların ortaya çıkışı, haberler üzerinde paranın kontrolünü sürdüren Rus medyasının “Karanlık Çağı”nın başladığını haber veriyordu. Para, haberlerin belirleyicisi olacaktı artık. Bundan böyle, tıpkı Amerika'daki gibi gazeteler sokaktakilerin değil fil-disi kulelerde yaşayanların görüşlerini yayınlıyacaktı.

Amerika Birleşik Devletleri'nde halkla ilişkiler şirketleri, kit-le iletişim araçlarındaki propagandanın hazırlanıp yayılmasında önemli rol oynarlar. Aslında, 150.000 halkla ilişkiler uzmanına karşılık sadece 130.000 Amerikan haberci vardır. Halkla ilişkiler firmalarının medyaya sundukları, ön yargılar ve doğrulanmamış bilgiler olsa da, çok sayıda editör ve gazeteci bunları kullanır; çünkü bunlar kullanışlı ve etkilidir. Hill and Knowlton (H&K) ve Burson-Marsteller firmaları, ülkede en sık alıntı yapılan kaynakların hemen hemen üçte birini temsil ederler: Medyanın karşı koyamayacağı bir baştan çıkarma!

Kuveyt'in Irak tarafından işgalinden sonra; 1990 yılında, Hill and Knowlton, Kuveyt adına medyada ve Kongre'de lobi faaliyeti yürütmeyi hedefleyen bir cephe örgütü olarak “Özgür Kuveyt Yanlısı Vatandaşlar”ı oluşturdu. H&K ve onun cephe örgütü grup tarafından yaratılan propaganda, kısa sürede TV kanallarının başlıca haber kaynağına dönüştü. Özgür Kuveyt Yanlısı Vatandaşlar, Amerikan halkını ABD'nin Kuveyt'i korumak amacıyla Basra Körfezi'ne müdahalede bulunmasının bir gereklilik olduğuna ikna etmeye çalıştı. Savaşı pazarlamak çok güç bir uğraştı; çünkü bu, demokrasinin tüm biçimlerine düş-man, gazetecileri sansürleyen ve yıldırın, ulusal çapta fiziksel zor gerektiren işlerde yabancıları kölelik koşullarında çalıştıran

ve kadınların elinden hem insani hem de medeni hakları alan o meşhur Kuveyt oligarşisini desteklemek anlamına geliyordu. H&K'nın etkili propagandası ABD'nin, Amerikan halkının milyarlarca dolar yitireceği ve Irak ulusunu mahvedecek bir savaşa girmesine yardımcı oldu.

Ruder Finn Küresel Halkla İlişkiler, H&K'ya göre daha az göze çarpan bir şirket; ancak uluslararası etkisi bu konumunun tam tersi. Bosnalı Müslümanlar ve Hırvat hükümeti tarafından onların öykülerini tüm dünyaya anlatmak üzere kiralandı. Her ikisi de bu şirkete ayda otuzar bin dolar ödüyor. Tıpkı H&K gibi onlar da ABD'yi bu kez de Balkanlar'da savaşa sürüklemek için öyküleri çarpıtarak aktarıyor.

Yayınlanan haberlerde Müslüman kadınların büyük kısmının Sırpların tecavüzüne uğradığı söyleniyor, 1992'nin sonlarında tecavüze uğrayan kadın sayısı 50.000 olarak telaffuz ediliyordu. Bosnalı liderlerin uydurdukları mantık dışı 50.000 rakamını doğrulamak için hiçbir çaba göstermeyen Ruder Finn, bu "haberi" Birleşik Devletler'e ve Avrupa'ya ulaştırdı. Ruder Finn bu olanak dışı rakamın doğruluğunu saptamak için hiçbir çabaya girmede. Böylesi haberler Amerikan basınında her gün yer alıyordu ve Sırpların şeytaniliğini yalanlayacak karşı haberler ulaştığında artık çok geçti. Temmuz 1999'da; BM, yaptığı incelemeler sonucunda Bosna'da Sırpların, Hırvatların ve Müslümanların gerçekleştirdikleri toplam tecavüz sayısının 800 olduğunu bildirdi. Bu rapor, sahte rakamları çok daha ilgi çekici bulan medya tarafından görmezden geldi.

Ruder Finn'in Sırpları canavar gibi göstermeye yönelik projesi, çok yoğun Holocaust (Yahudi soykırımını) imgeleri içerdiği için, bu proje ancak, Yahudi toplumunun önde gelenlerinin bu kampanyayı desteklemeleriyle kamuoyunda güvenilirlik sağlayabilirdi. Ruder Finn Küresel Halkla İlişkiler şirketinin yöneticisi James Harff, Balkanlar'daki çalışmaları sırasında en gurur duyduğu halkla ilişkiler başarısının ne olduğu kendisine sorulduğunda, hiç tereddüt etmeden: "Yahudi kamuoyunu yanımıza çekmeyi becermemizdi" yanıtını verdi.

Harff'in müşterileri olan Hırvatlarla Bosnalı Müslümanların dosyaları, berbat bir anti-semitizmle (yahudi düşmanlığı) damgalıydı. Harff, Hırvatistan cumhurbaşkanı Tudjman'ın *Wastelands of Historical Reality (Çorak Toprakların Tarihi Gerçeği)* kitabında çok "acemice" davrandığını söyledi. Çünkü Harff'a göre, bu kitabı okuyan biri onu rahatlıkla Yahudi düşmanlığıyla suçlayabilirdi.

Harff, Bosna lideri İzetbegoviç'in de Tudjman'dan aşağı kalmadığını; onun da *The Islamic Declaration (İslami Bildiri)* isimli kitabında kökten dinci bir İslam devletinin kuruluşunu büyük bir inançla savunduğunu belirtti.

"Bunlar yetmezmiş gibi, Hırvat ve Bosna tarihi somut ve gaddar bir Yahudi düşmanlığıyla bezeliydi," itirafında bulundu Harff. "Geçmişte onbinlerce Yahudi, Hırvatistan'daki kamplarda yok edilmişlerdi. Dolayısıyla entelektüeller ve Yahudi kuruluşlarının Hırvatlara ve Bosnalılara düşman kesilmesi için her türlü sebep mevcuttu. Bizim sorunumuz bu tutumu tersine çevirebilmektir. Ve bunu başarıyla gerçekleştirdik... Üç büyük Yahudi kuruluşunu -B'nai B'rith¹ Kara Çalmayı Engelleme Birliği, Yahudi Komitesi, Amerikan Yahudi Kongresi- kendi yanımıza çektik."

Ruder Finn, Yahudi kuruluşlarını *New York Times*'a bir ilan vermeye ve BM binası önünde bir gösteri düzenlemeye ikna etti. "Bu inanılmaz bir darbeydi," dedi Harff. "Yahudi kuruluşları, oyuna Müslüman Bosnalıların yanında katılınca, kamuoyunun bilincinde Sırp'ları Nazilerle eşleştirmeyi kolayca başardık."

Harff'in dediğine göre, Amerikalıların çoğunun Yugoslavya'da yaşananlardan habersiz oluşu işlerini kolaylaştırıyordu. "Ama küçük bir müdahaleyle," diyordu, "iyi ve kötü adamlara dair yalın bir hikâye sunabilirdik, sonrası nasıl olsa kendiliğinden gelirdi. Yahudi izleyicileri hedef almakla doğru bir iş yaptık. Yayın organlarındaki dil hemencecik değişti, 'etnik temizlik,' 'toplama kampları,' gibi yoğun duygusallık barındıran sözcükler kullanılmaya başlandı. Bunlar da, Nazi

1 Yahudilerin sünnet gibi özgün dini ve geleneksel etkinlikleri. -çev.

Almanya’sındaki ve Auschwitz’in gaz odalarındaki görüntüleri akla getirdi. Duygusal saldırı o kadar güçlüydü ki, karşısında kimse duramazdı.”

Bir muhabir, Sırlar hakkında hiçbir kanıtı dayanmadan, pazarcı mantığıyla anlattıkları hikâyelerin ne denli ahlakî olduğunu sorunca, Harff onu şöyle yanıtladı: “Bizim görevimiz bilgileri doğrulamak değil. Bunun için gerekli donanıma sahip değiliz. Bizim görevimiz işimize yarayacak bilgilerin yayılmasını sağlayıp hedeflerimize en doğru yoldan ulaşmak... Biz profesyoneliz. Yapmamız gereken bir iş var ve onu yapıyoruz. Kimse bize ahlaklı olalım diye para vermiyor.”

Medyanın Karanlık Çağı konferansına katılanların görevi, haberciliği James Harff gibi “profesyonellerden” kurtarmanın yollarını önermekti. Bu kitapta bir araya getirilen makaleler, ABD hükümeti ve medyanın, haberleri, halkı çaresiz bırakacak şekilde, nasıl düzenlediklerini gösteriyor. Saygıdeğer konuşmacılar arasında dikkate değer bir isim de, Üçüncü Dünya Ülkeleri’ne uluslararası borçlandırma kuruluşları tarafından dayatılan yapısal uyum politikalarının yol açtığı insani sorunları ortaya çıkaran, Haiti eski Cumhurbaşkanı Jean-Bertrand Aristide. Bu sorunlar, ilerlemeyi kârla ölçen medya tekelleri tarafından görmezden geliniyor.

Eski ABD Başsavcısı Ramsey Clark, Atina Konferansı’nda bir avuç büyük şirketin elindeki ABD medyasının oluşturduğu “devasa yapay kültür”den bahsetti. Senato’nun Watergate Komitesi’nde üst düzey soruşturmacılardan Scott Armstrong da katılımcılardan. Sam Irvin, Watergate’i ortaya çıkaran medyanın, yine bu skandalı çerçeveleyen pek çok bilgiyi hasıraltı ettiğini ifade ediyor. Halkın öğrenemediği şeylerden biri de, Nixon’un istifasından sonra pek çok başka önemli noktayı da içeren çok kapsamlı bir soruşturmanın, medyanın suç ortaklığıyla gizlenmiş olduğudur.

Amerikan hükümetinin haberlere koyduğu sansür, ABD sınırlarını aşılıyor ve gizli CIA gazete ve radyolarından, egemen

ulusların radyo-televizyon dalgalarına müdahaleye kadar pek çok şeyi içeriyor. Soğuk Savaş'ın başlarında CIA'nın bir yan kuruluşu olarak faaliyete başlayan Özgür Avrupa Radyosu, sözde “özelleştirilmesinden” sonra bile kirli işlere, yalan haberlere ve seçim hilelerine karıştı.

Peter Phillips ve Michael Parenti'nin yazdıkları da dahil olmak üzere bu kitaptaki pek çok makale, yeni şirket etiğinin ABD medyasının dış olayları yansıtma biçimiyle nasıl uyduğunu gösteriyor. “ABD medyasının, bütün dünyadaki demokratik özgürlük mücadelelerine pek yüz vermezken, çok uluslu sermaye akışına büyük önem vermesinde şaşacak bir şey yok,” diyor Phillips.

“Medya Kaytarıyor,” başlıklı makalesinde Paranti, haberlerin kasıtlı olarak görmezden gelinmesini, olayların ve kişilerin keyfi olarak sınıflandırılmasını irdeliyor. “‘Serbest piyasa’ gibi terimler,” diyor Paranti, “ekonomik refahı ve demokrasiyi akla getiren” gözde ifadeler. Halbuki, gerçekte “serbest piyasa politikaları yerel üreticilerin pazarını çökertmekte... ve zengin azınlıkla yoksul çoğunluk arasındaki farkı derinleştirmektedir.”

Medyanın “teknik terimleri” her geçen gün daha fazla kullanması oldukça rahatsız edici bir durum. Teknik terimlerden kastımız bilimsel dil değil. Tam tersi. Bürokratların, editörlerin ve yayıncıların keyfi anlamlar vererek kullandıkları sözcüklerden bahsediyoruz. Buna en iyi güncel örneğe kimyasal, biyolojik ve nükleer silahları tanımlamada kullanılan “kitle imha silahları”. Şunun farkında olmalıyız ki burada asıl söz konusu olan kitlesel imha değil. Her şeyden önce 2. Dünya Savaşı'nda yalnızca bir ülkede 24 milyondan fazla insan öldü; yani geleneksel silahlar da bu işi pekala yapabilir.

Medya, kitle imha silahları konusunu cinayetleri dile getirmek için kullanmıyor. Esas dert, kimi üçüncü dünya ülkelerini suçla özdeşleştirerek birer şeytana çevirmek. Eğer basının derdi gerçekten de kitle imha silahlarının tehlikelerini sergilemek olsaydı, bu konuyu çok yalın olarak ele alabilirdi: Bu silahların

sahibi kim? Kim bunları kullanıyor? Ne var ki, bu açık sözlü kestirme habercilik yaklaşımı ciddi bir tehlike taşıyor: Bu yaklaşımla konu ele alındığında, ABD ve onun müttefiklerinin en önemli tehdit oldukları görülecekti. Her şeyden önce, ABD dünya üzerinde üç grup silaha da sahip olan ve bunların hepsini savaşlarda kullanan tek ülke: Biyolojik silahları Kızılderili savaşlarında, kimyasal silahları 1. Dünya Savaşı'nda ve bildiğiniz üzere nükleer silahları da 2. Dünya Savaşı'nda.

Ramsey Clark, "Medyanın Gücü" başlıklı makalesinde popüler medyada yanlış haberin ve yalanın kullanımını irdeliyor. "Verebileceğimiz ve vermemiz gereken asıl mücadele, aynı zamanda demokrasi mücadelesi bakımından yaşamsal olan, gerçeğin araştırılmasıdır. İnsanın hayatta kalabilmesi ve yaşamını sürdürebilen insanın doğası sorunu, büyük ölçüde zamanında gerçeği görüp görmeyeceğimize bağlıdır." Clark, medyanın, bütün ulusları ve onların liderlerini "tehlikeli ve acımasız" birer şeytan olarak göstermek niyetinde olduğunu kabul ediyor.

Ben Dupuy da uluslararası çapta ilerici liderleri karalama eğilimini tartışıyor. Haiti eski büyükelçisi olduğu için, oyların % 67'sini alarak 7 Şubat 1991'de devlet başkanlığına getirilen, özgürlükçü bir din adamı olan Jean-Bertrand Aristide'ye karşı girişilen karalama kampanyasını yakından gözlemledi. Tahmin edileceği üzere, Amerikan siyasi liderleri Haiti'nin demokratik usullere göre seçilmiş ilk liderine köklü ticari çıkarları zedeleyecek bir tehdit gözüyle bakıyordu. Henry Kissinger Aristide'yi "bir pisikopat" olarak adlandırdı; Patrick Buchanan'sa onun "kana susamış beş para etmez bir sosyalist" olduğunu söyledi.

Bir önceki dönem Haiti'yi yöneten cunta, Aristide'ye kara çalmak ve Haiti'deki ABD çıkarlarını korumak için lobiciler ve halkla ilişkiler temsilcileri kiraladı. Cuntanın en saldırgan lobicisi, aynı zamanda Haiti'deki bir Amerikan şirketinin de temsilcisi olan Robert McCandless oldu. McCandless, sendikalı bir köşe yazarı olan, yakın arkadaşı Robert Novak'a cuntayı destekleyen bir dizi köşe yazısı yazdırttı.